

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 91

Číslo: 46

13. listopadu 2011

Cena: 7 Kč

PRAŽSKÁ PALATA: ŽIVOT (SKORO) JAKO NA ZÁMKU

V týdnu od 10. do 16. října probíhal v naší zemi Týden sociálních služeb, pořádaný Asociací poskytovatelů sociálních služeb ČR. Při této příležitosti pořádala mnohá pečovatelská a humanitární zařízení dny otevřených dveří, aby si každý mohl udělat svůj obraz o dané problematice. V rámci tohoto týdne jsem navštívila pražské zařízení Palata, které poskytuje služby starším nevidomým osobám a seniorům s těžšími vadami zraku.

O zřízení Palaty rozhodl již císař František Josef I. v roce 1888, stavba byla dokončena v roce 1893. Tehdejší rozvržení budovy odpovídalo starým špitálům, místnosti byly velké, třeba pro třicet lidí. O slepé se staraly řádové sestry. Zezačátku sem přicházeli mladí slepci a sestry je učily, jak mají žít se svým postižením; pak se vrátili do běžného života. V současné době je poslání Palaty odlišné. Třípodlažní budova jednak prošla rozsáhlou vnitřní přestavbou a v roce 2008 i rekonstrukcí s připojením zadního traktu, takže nyní sestává převážně z jedno-, dvou- a třílůžkových pokojů a je jedním z nejmoderněji vybavených humanitárních zařízení u nás. Dnes také nabízí svým klientům dlouhodobé pobyty; seniory zde učí, jak si zachovat i přes zdravotní omezení soběstačnost, aby na Palatě prožívali co nejspokojenější život.

Zařízení je vybaveno skutečně velmi dobře: měla jsem možnost vidět několik společenských místností včetně velké auly, jídelnu, za kterou by se nemusela stydět ani lepší restaurace, malý kiosk nebo tělocvičnu a rehabilitační centrum doplněné o vodoléčbu a elektroléčbu. Svě místo zde má i oddělení pro klienty s postupující

demencí, kterých zde ovšem není mnoho. Na Palatu dochází pravidelně jak praktický lékař, tak specialisté na choroby stáří; domov spolupracuje také s psychologkami a se sdružením LORM, jež se věnuje hluchoslepým. Služby zde pravidelně nabízí kadeřnice, pedikérka a masérka.

Protože nečinnost a stereotyp stav klientů velmi zhoršují, snaží se zaměstnanci Palaty zajistit co nejbohatší program. Na venkovní zdi ústavu si v prosklené nástěnce můžete každé dva měsíce přečíst zpravodaj, do něhož přispívají sami obyvatelé; ať už zážitky, které nedávno prožili, nebo třeba básněmi. Pořádají se tzv. kavárny – pozvaní hudebníci, z nichž mnoho navštěvuje Palatu opakovaně, hrají k tanci i k poslechu – a tanec je zde skutečně oblíben. Často se zpívá; pro zrakově postižené je rovněž důležité využívat hmat, a proto se klienti věnují i výtvarnému umění, jako například keramice, krajčím nebo pletení z proutí. Vhodné je občas také na chvíli změnit prostředí, proto vedení domova Palata plánuje různé výlety. Ať už přímo po Praze (projížďka na lodi, procházka po Pražském hradě apod.) nebo po Čechách, navštěvují se divadla a koncerty. Klienti se totiž jinak než skupinově moc ven nedostanou; budovu sice obklopuje krásná velká zahrada ve stylu anglického parku a za příznivého počasí se scházejí zde, ale kvůli ztížené mobilitě jsou samostatné výpravy obyvatel do centra města poněkud náročnější. Zaměstnanci Palaty tak poskytují na požádání doprovod, doprava je za příplatek.

Palata se po roce 1989 stala příspěvkovou organizací.
Dokončení na str. 3

DIELO, KTORÉ OBDIVUJE BRATISLAVA

Prvý týždeň tohtoročného októbra v našej náboženskej obci bol plný radosného očakávania. V jeho šiesty deň bola širokej verejnosti sprístupnená v City Gallery, v centre hlavného mesta, výstava kresieb a pastelov nášho duchovného pri diecéznej rade, brata Lumíra Čmerdu. Aj keď tvorba tohto významného českého umelca nie je na Slovensku neznáma, v rámci svojej atypickosti, kde sa prelína duchovná tematika s tematikou historickou, občianskou, prináša možnosti nového pohľadu na vystavené diela. Práve v tejto pestrosti je jej osobitosť.

V úvazdom prejavu vernisáže brat biskup ThDr. Jan Hradil, Th.D. priblížil prítomným život a dielo autora, pričom zdôraznil, že predstavuje dielo nielen svojho kolegu a umelca, ale aj svojho niekdajšieho pedagóga z Husovej československej bohosloveckej fakulty v Prahe.

Lumír Čmerda sa najprv vydal na životnú dráhu kazateľa, kňaza, duchovného pastiera. Toto jeho predsavzatie sa splnilo v roku 1954. Päťdesiate roky však cirkvám neželali... Vtedajšej vládnucej moci vadilo ak kňaz svoje povolanie, svoj úrad vykonával s vrúcnuou starostlivosťou. Práve preto sa stal aj kňaz, brat Čmerda, nebezpečným. V r. 1963 umlčali hlásateľa Božieho slova, bola mu zakázaná služba v cirkvi a verejná náboženská činnosť na dvadsaťpäť rokov. Až rok 1989 odstránil túto skrivodlivosť a od r. 2004 sa stal farárom u svätého Mikuláša v Prahe.

On sa však ani v rokoch prenasledovania cirkvi nevzdialil od viery v Pána Boha. Využil svoj talent výtvarného umenia. K svojej cirkvi sa priľnul ešte viac, čo vyjadroval v maľbách, kresbách, inšpirovaný Bibliou, modlitbami, Starým a Novým zákonom, krásou prírody i starobylých miest a ich architektúrou. Najmä duchovná tematika v jeho diele je jedinečná v spôsobe akým ju predostiera publiku. Na vernisáži akademický sochár Stanislav Mikuš okrem iného poukázal na spôsob tvorby maestra. „Brat Čmerda realizoval svoje obrazy ako reliéfny umelecký útvar. Na základe grafických návrhov prenáša svoje predstavy, motívy do reliéfnych kompozícií v dreve a dáva im životnú pestrosť. Tieto následne zdobia chrámy, cirkevné priestory, kultúrne zariadenia, ale aj

pribytky.“ Úspešná je aj jeho ilustračná tvorba k literárnym dielam významných spisovateľov ako napr. Karla Čapka, alebo aj početné ilustrácie k rozprávkam. V tejto súvislosti nemôžem opomenúť jeho prínos aj pre slovenských spisovateľov. V súčasnosti vystavuje svoje najnovšie tzv. „hovoriace“ ilustrácie k pripravovanej zbierke poviedok „Čo by ste povedali, keby...???“ ktorej autorka je členkou našej NO. Ilustráciám kníh hovoríme preto „hovoriace“, lebo autor tak výstižne zachytáva postavy na obraze, že čitateľ počas čítania pri pohľade na ilustrácie priam počuje, ako sa literárne postavy rozpravajú...
Teraz prejdem z 21. storočia veľmi spätiky. Až do r. 1804. Vtedy po prvý raz vyriekol pán Constant svoju historickú vetu: „Lar t' pour lar t'“. Zapísal si to do svojho intimného denníka. A predsa táto veta preletela svetom. Dokonca dostala sa až ku mne. Viem určite, že nie som taká múdra, ako bol pán Constant, pochopila som ju, ale nesúhlasím s ním, dá sa povedať aj s ňou. Podozrevala by som o tom aj s pánom Teofilom Gautierom. Patrí mu však naša vďaka za to, že ju rozšíril široko – ďaleko... Ani jeden z nich ma nepresvedčil, že umenie má byť pre umenie, že umenie má slúžiť umeniu. Ale vtedy to vraj platilo. Ja sa prikláňam k vete: „Umenie pre život“. Ved' predsa umenie má vnášať do nášho života krásu, pestrosť, eleganciu, plasticnosť, kreativitu, pohľady na zaujímavých ľudí, senzualitu, umelecký zážitok krásy... A to všetko nám dáva tvorba výtvarných diel nášho kňaza, umelca Lumíra Čmerdu.

Dr. Hedviga Kramárová
náboženská obec Bratislava

PANE, DÍKY...

V čase nádherného babího léta a nastupujúciho podzimu ti chceme, Pane, poďakovať za všetky dary, ktoré jsme od tebe v uplynulém létě dostali. Děkujeme nejen za to, co obživuje naše tělo, ale také za všechna obdarování pro občerstvení duše, obživění ducha a vnitřní regeneraci na další cestu životem.

S vděčností si připomínáme tradiční setkání nejmenších naší pražské diecéze ke Dni dětí a na závěr školního roku, které letos proběhlo v pražské Stromovce v sobotu 18. června. Sešli jsme se jako obvykle na prostranství před Výstavištěm a odtud šli společně k blízkému Planetáriu. Tak jako v minulých letech jsme obsadili místní chodník, abychom na něm barevnými křídami ztvárňovali vlastní umělecké vyjádření – tentokrát příběh ze Starého zákona o odvážné Ester.

Sestra farářka Dáša Příbylová velmi hezky dětem přiblížila celý děj a sestra Ivanka Doubravová přivedla starší účastníky k hlubšímu zamyšlení s tím,

abychom si vzali poučení i do svého vlastního života. Sestra Jana Krajčířiková nachystala různé hry, kterých se ochotně ujala sestra Jiřina Břicháčková. Každé dítě bylo díky našim sponzorům (náboženské obci Praha 1 – Staré Město, náboženské obci Praha 10 – Vinohrady a náboženské obci Praha 7 – Holešovice) obdarováno keramickou medailí s motivem královské koruny, kterou pro nás vyrobil Domeček v Trhových Svinech. Všichni zúčastnění dostali hodnotnou knížku, misijní tisky Brněnské tiskové misie a různé další drobnosti. Na památku si odnesli tradiční pamětní list, který podobně jako pozvánku vytvořila sestra Eva Ševčíková.

Po vydatné svačině jsme se vypravili přímo do areálu Výstaviště, abychom se v „Mořském světě“ nechali unést krásou živočichů a rostlin dalekých krajů. I tady jsme mohli soutěžit a malovat – tentokrát na papír – vše, co jsme viděli kolem sebe ve velkých

osvětlených vitrínách, kde se to hemžilo množstvím prapodivných tvorů a roztočivě zbarvených rybek.

Je úžasné, co z Boží milosti existuje na zemi, čemu všemu dává náš Pán život a sytí svou láskou a milosrdenstvím! Mořský svět i v dnešní době zůstává pro člověka velkým tajemstvím a jsme rádi, že jsme směli spatřit alespoň zlomek vodního bohatství, které v sobě ukrývají rozsáhlá moře a oceány.

***

Letní čas nás pak zastihl na horách ve Velké Úpě v Krkonoších. V týdnu od 13. do 20. srpna jsme tu s dětmi a jejich rodiči i prarodiči prožívali prázdninové setkání – rodinný „Tábor Broučků 2011“. Ožily před námi biblické příběhy z Nového zákona, které se vztahovaly k městům, jež svou přítomností poctil samotný Pán Ježíš.

Doslova od kolébky v městě Betlémě, přes domovský Nazaret, svatbu
Dokončení na str. 3

Zdvořilost

„Člověk bez zdvořilosti je jako květina bez vůně.“

Tato metafora skutečně platí. Všichni se přece nejraději setkáváme s těmi, kdo jsou milí, pozorní, usměvaví, mají smysl pro humor. Ze sudičů nám jde mráz po zádech. Haštěřiví lidé jsou nám protivní, narušují atmosféru porozumění a snažíme se tedy spíše vyhnout jejich výrokům, raději jsme pro jistotu z doslechu. A když nám chce někdo jejich zlobné drby pře-
vyprávět, tak bychom ho měli odmítat.

Je chvályhodné, že se dnes hodně hovoří o etiketě. Lidé si uvědomují, že dodržování etikety zlepší komunikaci, posílí sociální vývoj společnosti, protože etiketa přirozeně zapojuje jednotlivce do společenství. Napomáhá pořádku, překlenuje chaos a směřuje k řádu. Přispívá k trpělivosti a sebekázi. Říká se, že lidé zapomenou, co jste řekli, zapomenou, co jste udělali, ale nikdy nezapomenou, jak se vedle vás cítili. Osobnost zralá a stabilní se chová zdvořile, mile a s nadhledem. Nezralý člověk si vybíjí na druhém své nálady, nespokojenosti, neúspěchy. Cítí se naštvaný a ukřivděný, roste v něm hněv a agresivita. V jedné z prvních knih o emoční inteligenci, která u nás vyšla, od psychologa Davida Golemana, jsem si před lety se zájmem přečetla o německém mladíkovi, který podpálil ubytovnu Turkyň. Šest žen tam uhořelo. Když se soudce mladíka ptal, proč to udělal, odpověděl: „Berou mi práci.“ Vyjádřil se xenofobně. Ukázalo se ovšem, že tento devatenáctiletý muž nemůže sehnat práci z jiných důvodů, než je zaměstnávání cizinců. Zjistilo se, že nemá potřebné pracovní návyky. A hlavním jádrem jeho problému byla především přílišná náklonnost k alkoholu. Svou neschopnost a vinu promítal mladý muž do druhých, svá selhávání svaloval na ně. Platí přitom, že je třeba se domluvit, vyjít s lidmi a ne být agresivní, nenávidný a nespravedlivý k bližním. To je otázka pěstování emoční inteligence a lidské zralosti a také samozřejmě zdvořilosti. Zdvořilost, etiketa překlenuje propasti mezi lidmi. Když se i člověk méně zralý a méně zkušený chová zdvořile a s respektem, otevře srdce druhých. Ke zdvořilosti dává základ obvyklá rodina a její výchova. Již zde se většinou naučíme zacházet se svými city, ovládat se, být vnitřně, lidští a pozorní zejména k seniorům a k malým dětem. Pomáhá i škola, dnes se tady v rámci etické výchovy žáci učí usilovat o vytváření potřeby projevovat pozitivní city. Podle chování a jednání každého z nás poznáváme, jak má srovnané hodnoty, jakou jejich škálu uznává a zda je dokáže adekvátně vyjádřit i svou zdvořilostí vůči ostatním.

Olga Nytrová

Z kazatelského plánu

22. NEDĚLE PO SVATÉM DUCHU

To, co s vámi zamýšlím, je výrok Hospodinův, jsou myšlenky o pokoji, nikoli o zlu. Budete ke mně volat a já vás vyslyším. Shromáždím vás ze všech pronarodů a ze všech míst.

JEREMJÁŠ 29,11.12.14

První čtení z Písma: Sofonjáš 1,7.12–18

Tužby:

2. Za blízké i vzdálené, za všechna příští pokolení a za šťastnou budoucnost lidstva, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom s bdělostí očekávali Boží soud a jeho království, jemuž nebude konce, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Požehnaný Hospodine, tys učinil, aby svatá Písma byla sepsána pro naši spásu i naše poučení. Učiň, ať si biblické poselství v srdci uchováujeme, abychom se vždy drželi požehnané naděje na věčný život ve tvém Synu. Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: 1. Tesalonickým 5,1–11

Evangelium: Matouš 25,14–18

Verše k obětování: Žalm 130,1–2

Verše k pozhnání: Matouš 25,20–21

Modlitba k pozhnání:

Hospodine, když jsi nám dal účast na svátostných darech chleba a kalicha, prosíme tě, ať již nepodléháme pozemským pokušením. Posiluj nás k dobré a věrné službě tobě. Ve jménu Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Vhodné písně: 69, 84, 102, 106

Z NOVOZÁKONNÍCH VÝKLADŮ VYZNAVAČSKÉ PŘÍBĚHY

29

Petrovo vyznání u Cesareje Filipovy

Mt 16,13-20

Pokračování z minulého čísla

2. Tato stať nás dále učí, že náš objev Ježíše Krista musí být osobním objevem. Ježíšova otázka zní: „Ty – co ty si o mně myslíš?“ Když se Pilát tázal, jestli je králem židovským, Ježíš odpověděl: „Říkáš to sám od sebe nebo ti to o mně řekli jiní?“ (J 18,33-34) Naše poznání a znalost Ježíše nesmí být nikdy z druhé ruky. Člověk může znát všechny názory, jaké kdy byly o Ježíši vysloveny. Může znát všechny christologie, jaké kdy lidský mozek vymyslel. Může být schopen předložit na slovo vzatý souhrn učení o Ježíši z pera velkých myslitelů a teologů – a pořad nebude křesťanem. Křesťanství nikdy nespočívá ve znalostech o Ježíši. Jeho základem je vždycky fakt, že já znám Ježíše. Ježíš Kristus požaduje vlastní osobní názor. Neptal se jenom Petra, ptá se každého člověka: „Ty – co ty si o mně myslíš?“

VELKÝ SLIB

Tato stať vyvolává jednu z nejbouřlivějších interpretací Nového zákona. Vždycky bylo nesnadné přistupovat

k ní klidně a bez předsudků, protože představuje římskokatolický základ pro postavení papeže a církve. Podle Římskokatolické církve to znamená, že Petrovi byly dány klíče, kterými přijímá člověka do nebe nebo jej z něj vylučuje, a že Petrovi byla dána moc odpouštět nebo neodpouštět člověku jeho hříchy. Dále Římskokatolická církev tvrdí, že Petr se s těmito obrovskými právy stal biskupem římským, že tato moc přechází na všechny římské biskupy a že ji dodnes má papež, který je hlavou církve a římským biskupem.

Pro protestantského věřícího je takové učení nepřijatelné. Přitom jak protestant tak římský katolík přistupují k této stati nikoli s poctivou touhou odhalit její smysl, ale s rozhodnutím neustoupit ze své pozice – a pokud je to možné, zničit pozici toho druhého. Pokusme se tedy nalézt správný význam této stati.

Jde tu o slovní hříčku. Petr je Petros a skála je petra. Petrovo aramejské jméno je Kéfas, což aramejsky také znamená skála. Jakmile Petr učinil

svůj velký objev a vyznání, Ježíš mu řekl: „Ty jsi petros a na této petra zbuduji svou církev.“ V každém případě je to slovo veliké chvály. Je to metafora, která v žádném případě není divná nebo nezvyklá pro židovské myšlení.

Rabíni vztahovali slovo skála na Abraháma. Podle rabínů Bůh nazval Abraháma skalou (sur), neboť se praví: „Pohleďte na skálu, z níž jste byli vytesáni.“ Abrahám byl skalou, na které byl založen národ a záměr Boží. Navíc, slovo skála (sur) je zas a znova vztahováno na Boha samého: „On je skála. Jeho dílo je dokonalé“ (Dt 32,4). „Jejich skála není jako Skála naše“ (Dt 32,31). „Nikdo není skalou jako náš Bůh.“ (1 S 2,2) Stejná věta je v 2 S 22,32. Jedna věc je jasná: Nazvat někoho skalou – to byla největší pocta. Žádný Žid, který znal Starý zákon, nemohl ten příměr nikdy použít, aniž by přitom ihned nepomyslel na Boha, který jediný byl pravou skalou obrany a spásy.

připravila

Jiřina Kubíková

Nad Písmem

„NAŠE HŘIVNY“

Podobenství o hřivnách je krásným ujištěním o tom, jak Pán každému z nás důvěřuje. Nikdo není z jeho obdarování vynechán a už jen jediná svěřená hřivna znamená nebývalé jmění, jehož investice přináší dvojnásobek. I ten poslední služebník je vybaven tak, aby mohl být užitečný podle svých schopností a nemohl se vymlouvat, že je pro účast na Pánově díle nepoužitelný. Jde o podobenství, a tak nemusí být úplně zřejmé, o jaký vklad do každého z nás se jedná, byť se tu hovoří o penězích, respektive o jednotkách množství drahého kovu. Proto si každý za to, v čem máme prokázat věrnost Pánu a co je třeba rozmnožovat v jeho dočasně nepřítomnosti, může dosadit něco jiného.

Třeba víru, která nemá zůstat soukromou věcí, ale má získávat jiné. Boží slovo, které je třeba vynášet mezi naše bližní. Evangelium přináší spásu těm, jimž je zvěstováno. Nebo dary a schopnosti, kterými máme sloužit svému okolí.

Potud zní všechno hezky. Pánova moc je tak velká, že dostáváme, co potřebujeme ke splnění svých úkolů, a nikomu není naloženo víc, než může unést. Zjistujeme však, že to, co jeden nechává ležet ladem, druzí podnikavě zúročují. A Pánovi záleží na tom, jak jsme se svěřeným majetkem naložili. Ne snad ani na tom, kolik jsme získali, ale jaká byla naše snaha! Možná, že naše největší sympatie získal ten poslední služebník příběhu. Třeba proto, že sami neradi riskujeme a v době sociálních nejistot se opatrnost cení. Překvapující ovšem je, že Pán nejen nerozumí opatrnosti, nazývá ji leností, bere služebníkovi jemu svěřenou hřivnu, ale dokonce ho trestá vážným způsobem. Ano, Bůh uschopňuje sebevíc neschopné, ale nemůže za nás

překonat absolutní poraženectví vyvěrající z ochromujícího strachu, že cokoliv uděláme, zkazíme. Upínáme-li se na sebe, na svůj strach, nejsme-li ochotni jít s kůží na trh, zůstáváme-li spokojeni jen s tím, co nám spadlo do klína, co jsme zdědili, uzavření ve svých ghettech, zakopání v bezpečném zázemí, necháme-li se pohltit obavami z možné kritiky, že jsme navivní a idealizujeme si svět, když jej chceme měnit evangeliem a svou službou, pak se ocitáme v pozici třetího služebníka, který vyčítá svému Pánu, že je krutým, nezúčastněným otrokářem, a nechápe přitom hloubku jeho milosrdenství, ani proč mu spolu s obdarováními svěřuje svobodu k jednání. Kdo jen vyčkává a spojuje svůj strach s leností, aby tak co nejméně obětoval, nedalo se mu nic vytknout a zároveň ještě obstál, kdo nechce nést odpovědnost ani za úsilí a pokrok, ani za úpadek, ztráty a rány, kdo své ospalé křesťanství vydává za hru na jistotu a pojistku proti přísnému Pánu, kdo se bojí, aby si nezařadil, aby jej lidé nepovažovali za bláznivého fanatika, ten je dnes varován. Otázka burčující každé-

Mt 25,14–30

ho z nás k bdělosti pro Kristův návrat k soudu zní: „Jak využíváš tohoto času, vždyť i ty jednou zemřeš a budeš souzen?!“ Nezáleží na tom, jak společensky důležitý nebo zdánlivě bezvýznamný je náš pracovní prostor. Bůh bude v den soudu žádat účty z našeho úsilí. Nezáleží ani na tom, jak dlouhá bude doba než se Pán vrátí. Kdo se nechá ukolébát tím, že zatím vše trvá, a proto už není tak aktuální bez odkladu jít a vydávat živé a věrohodné svědectví, ten bude shledán nehodným vejít v radost svého Pána. Slovo žalmistovo o tom, že Bůh je dobrý a nejvyšší milosrdný (Ž 86), platí. Ale nesmí nikoho vést k jeho zneužívání a ke složení rukou v klín. Jinak se připravíme nejen o radost z úroků naší práce a o uznání nebeského Otce, naše hřivna bude předána jiným, ale můžeme přijít také o tu radost největší, ve které všechno, co svět dělá světem, nakonec dojde naplnění. Kéž bychom dokázali odolat pokušení nicnedělání, překonat lhostejnost a čelit rezignaci, a s novým odhodláním byli věrní Pánu i v maličkostech všedního života.

Aleš Tomčík

Bože náš, děkujeme ti za ujištění, že s tvou pomocí a za tvého vedení se můžeme odvázat i my, lidé všelijak bojácní, nerozhodní a malověrní, jít do všech životních rizik a nejistot. Děkujeme za hřivny, jež nám svěřuješ, i za důvěru, kterou do nás vkládáš. Nedopusť, abychom zůstávali v izolaci od světa, a dali k dispozici to, co jsi nám svěřil, abychom byli připraveni vydat účty při příchodu tvého Syna a svého Pána a Soudce Ježíše Krista. Prosíme, uč nás rozpoznávat své schopnosti a dej, abychom je užívali tobě ke cti a chvále a všem kolem nás k užítku a radosti. Učiň si z nás služebníky pilné, věrné a bdělé a uchovej nám přitom naději, že spolu se svým Synem napravíš svět, až uznáš, že k tomu nadešel čas. Amen

PRAŽSKÁ PALATA: ŽIVOT (SKORO)...

Dokončení ze str. 1
kovou organizací Magistrátu hlavního města Prahy. Podle slov Dany Sieberové, vedoucí jednoho z úseků domova, magistrát přispívá v odpovídající míře. Samozřejmě by to však na provoz tak velkého zařízení nestačilo; podobně jako v jiných domovech pro seniory, i zde si klienti za pobyt a stravu platí. Dále pak Palata dostává různé sponzorské dary od jednotlivců

a institucí. Stálých obyvatel tu mají díky větším prostorám kolem 140 a stará se o ně sto odborníků ze všech profesí. Domov spolupracuje i s Husitskou teologickou fakultou: studenti mají možnost sem přijít na školní praxi.

Palata nepůsobí zrovna jako klasický domov pro seniory; svítí novotou a vybavená je jako hotel. Když jsem sem 11. října odpoledne přišla, až ke

vstupním dveřím byla slyšet hudba. V aule zrovna hrála Branická dechovka. Než jsem si v doprovodu paní Sieberové Palatu prošla, program už skončil, ale úplné ticho přece jen nenastalo. Před aulou znělo veselé švitoření ptáčků, kteří tu také bydlí a rozhodně o sobě dávají obyvatelům vědět...

Petra Štěpánová

Svatba v Košiciach

Manželskú lásku, trvalú vernosť a úctu jeden k druhému si pred Hospodinom i svedkami sľúbili dvaja mladí ľudia z našej náboženskej obce v Košiciach, aj keď už dlhšiu dobu pracujúci a žijúci vo Veľkej Británii – brat Ing. Radek Kaman (syn nášho brata jáhna Bohumila Kamana) a sestra Ing. Jana Šimonová. Sviatosť manželská im bola udelená v sobotu 15. októbra v Prievidzi. S vďačným srdcom voči Pánu Bohu sme spoločne prežívali krásne a radostné chvíle, pretože kresťanský sobáš dvoch mladých veriacich ľudí nie je záležitosť každodenná a tak pre našu maličkú náboženskú obec v Košiciach veľmi vzácna. Prajeme našim mladým novomanželom, aby ich Hospodín sprevádzal a osvecoval Duchom svätým na spoločnej ceste životom, tak aby zostali verní Kristovmu evanjeliu a vždy si správne počínali.

Ján B. K. Lauko, vikár Košice

PANE, DÍKY...

Zpíváme si písničku s podtitulem Chválíme Pána s nejmenšími. Ne poprvé, ale s hlubším svěděním víry, jsme měli uprostřed svého společenství i dvě maminky v požehnaném stavu, jejichž prostřednictvím jsme sdíleli obecnství s ještě dosud nenarozenými. Dalo by se říci, broučkové a berušky v jedné linii – v prenatálním a předškolním věku. Pán nám požehnal pěkným počasím, houbami, borůvkami, malinami a především vzájemným poznáním a spoluprací, která je od křesťanského obecnství neodmyslitelná. Sloužili jsme si sobě navzájem, jak bylo zapotřebí, a těšíme se na další setkání. Scházíme se a myslíme na sebe navzájem i po prázdninovém táboře a prosíme Pána, aby nás vedl, chránil a spojoval i v příštím čase. V neposlední řadě chceme i touto cestou poděkovat našim sponzorům (Olivově nadaci v Říčanech a diecézní radě v Praze), s jejichž pomocí jsme mohli dětem vytvořit rodinné zázemí s množstvím dobrot pro tělo i pro duši. Některé knižní dárky, pokud se dohovají, mohou být užitečné i dětem našich dětí.

Krasava Machová

Dokončení ze str. 1
v Káni Galilejské, povolání učedníků u Galilejského jezera, rybářský dům v Kafarnaum, příbytek celníka Zachaea v Jerichu, navštívení sester Marie a Marty v Betánii, velikonoční události a ukřižování na vrchu Golgota až ke hrobu v Jeruzalémě. Měli jsme tentokrát výhradně samé předškolní děti ve věku od dvou do šesti let. Práce s nimi byla velmi radostná, ale o to náročnější, neboť všude kolem sebe musely mít doprovod dospělých.

Na dobrou noc nikdy nechyběla řada pohádek z kouzelné knižky „Pohádky pro nejmenší“. Dětem svítila očička, napětím se jim tajil dech, a tak i dospělí posluchači zapomínali na starosti kolem sebe.

I přes útlý věk děti s maminkami pod vedením sestry Ludmily Machové projevovaly svou rozmanitou tvořivost. Kreslily tematické obrázky, dělaly ozdoby, korále, loďky, rybičky, parníky, berušky, papírové květiny a různé dárky na památku. Společně jsme ocenili zvláště zpěvníčky

ZVONY LÁSKY

11. listopad. Toto datum vešlo do dějin. Onoho dne roku 1918 začaly na kostelních věžích znít zvony. Oznamovaly světu mír. Mír po čtyřech krutých letech válečného běsnění. Skončila 1. světová válka. Šťastný den pro všechno stvoření. Dnes ten den slavíme jako Den válečných veteránů. A měli bychom vzpomenout na všechny veterány, nejen na vítěze, vždyť všichni toužili po brzkém konci války a návratu domů, ke svým rodinám a ke své práci. Krátce před tím se v srdci Evropy událo něco nového. Vznikl nový stát. Bylo 28. října.

28. říjen je v naší vlasti dnem, kdy si připomínáme vznik Československa. Toho dne vyvrcholila odvážná snaha našich národů po samostatnosti. Toto v pravdě vznešené dílo nemohlo být vykonáno bez pomoci mnoha činitelů. K naplnění Masarykovské ideje podstatně přispěli dobrovolníci bojující v řadách dohodových armád – legionáři. Nesmíme ale opomenout, že tyto stateční mužové nestáli vždy jen proti cizím, ale také proti našim. Zvláště na východní a jižní frontě bojovali Čechoslováci proti svým bývalým druhům – Čechům, Moravákům a Slovákům v řadách rakousko-uherského vojska. Zborov – to byla bezvýznamná bitva 1. světové války a zároveň jedno z nejvýznamnějších vojenských střetnutí v boji o národní samostatnost. Čechoslováci zde drtivě zvítězili nad Rakušany a položili tímto heroickým činem základ nové republiky. Připomínáme si jen vítěze, ale naši vzpomínku si zaslouží všichni veteráni. Vždyť na druhé straně stáli také Češi, jejich bratři a otcové. Stejně tak na italské frontě stáli na obou stranách vojáci z Čech, Moravy a Slezska i Slovenska. Zůstali v řadách císařské armády, protože přeběhnutí znamenalo jednoznačný ortel. Buď kulku, nebo

provaz. Zběhové i političtí emigranti museli vše vsadit na jednu kartu – nový svobodný stát, jinak nebyl návrat domů možný. Vlast – to tehdy bylo Rakouské soustátí, jehož nedělitelným celkem naše země tenkrát byly. Československo bylo teprve snem, vzdálenou ideou. Za tímto cílem směřovalo úsilí našeho lidu. Osmadvacátý říjen 1918 byl úspěchem domácího odboje a pro zahraniční odbojové politiky aktem do značné míry překvapivým. Převrat se odehrál překotně a hlavně úspěšně, a tak byly doma naplněny dlouholeté snahy představitelů zahraničního odbojového hnutí, Masaryka, Štefánika, Beneše o svobodné Československo. Předání moci do rukou československých úřadů bylo skutečně také díky úředníkům v císařských službách, kteří udržovali chod svých úřadů a státních institucí v těžkých dobách války a uvědomovali si, bez ohledu na národnost, že revize státního zřízení je nevyhnutelná. Nový stát tak mohl převzít fungující a nerozvrácené hospodářství a navázat na platné a zažité normy z dob Rakouska-Uherska.

Na frontách světové války se ještě bojovalo a vytožený mír přišel až 11. listopadu. Rodící se Československo bylo teprve zárodkem budoucího pevného státu. Mladá republika si musela své území vybojovat, a tak československá válka za nezávislost vydobyla území Chebska, Těšínska, Znojemska, Slovenska a Podkarpatské Rusi pod svou správu. Byl to nevyhnutelný krok, získat ekonomicky výkonné regiony s převážně německým a maďarským obyvatelstvem i oblasti bohaté na surovinové zdroje, a tím posílit svou nezávislost. Toto mohli provést opět muži ve zbrani. První armáda republiky Československo se rekrutovala převážně z vojáků Rakouska-Uherska a z části se již navrá-

Listopad – konec a počátek kruhu života

V měsíci listopadu již začínáme plně pociťovat příchod zimy a nepohody, takže to nebývá zrovna příliš oblíbený měsíc. Svým způsobem je však měsícem zajímavým, neboť se v něm uzavírá pomyslný kruh života. Na počátku listopadu slavíme svátek všech svatých, kdy si připomínáme všechny dobré a zbožné zemřelé, kteří se nějakým způsobem zasloužili o křesťanskou víru. Snad proto, aby to ostatním zesnulým nebylo líto, hned druhý den si připomínáme tzv. „Dušičky“, neboli svátek věrných zesnulých. Vzpomínáme na naše blízké, rodinné příslušníky, přátele, kteří již nejsou na tomto světě. Svátky, kdy si lidé připomínají a vzpomínají na své zesulé, nalezneme ve všech kulturách a tradicích. Pamatování na to, že lidé, které jsme měli rádi, již nejsou na tomto světě a v tomto rozměru života, nám dává připomenout i vlastní konečnost a to, že i my se jednou se smrtí setkáme. To, že tento svátek je umístěn na počátek zimy souvisí s tím, že počátek zimy ohlašoval i příchod hladu, nemoci a smrti. I když dnes tyto aspekty zcela nepociťujeme vlivem rozvoje společnosti a civilizace, přesto v nás zůstávají hluboko zakořeněny. Vždyť to, že zima je prodchnuta hladem a nemocí a tedy není snadné ji přežít, pociťovali naši předci ještě před 100 lety.

Na konec pomyslné kružnice, která je symbolizována smrtí, navazuje počátek, který je symbolizován nadějí a novým životem, neboť na konci měsíce listopadu začíná Advent. Tedy příprava na svátek narození Ježíše Krista, kterým si připomínáme příchod Spasitele a naději na nový život. Advent, jako období, kdy očekáváme příchod Mesiáše, bychom mohli přirovnat k období těhotenství, kdy rodiče vědí, že se jim narodí dítě, mají tedy naději. Zároveň je to také období, kdy se na toto narození připravují, přestavují byt, nakupují vše potřebné. Je to jistě čas naděje, radosti i odpovědnosti. Budme tedy za tento měsíc listopad vděční. Možná je neoblíben příchodem nečasu, přesto nám poskytuje jedinečnou perspektivu života, kterou je přiblížení se k našim blízkým, kteří nás přežili na cestě do věčnosti a skrze ně si můžeme uvědomit vlastní konečnost. Zároveň nám toto údobí dává naději a připomínku blížícího se nového života v narození Ježíše Krista a záchrany skrze Něho, jako zachránce celého světa.

Rostislav Kotrč

živších legionářů, převážně z Francie, zkrátka těch, kteří byli doma k dispozici, a pod velením francouzských generálů. Vždyť ruští dobrovolníci bojovali ještě na Sibiři a italská legionáři byli většinou za řekou Piavou.

Tak byla, za všeobecného nadšení, vítězně vybojována československá válka za nezávislost a nový stát se mohl zapsat mezi vyspělé a kulturní státy světa. Česká republika může hrdě navazovat na tradice Československa, stejně jako Československá republika navazovala na zvyklosti svých předchůdců. Více než tisíciletá tradice našich národů, od dob Velké Moravy a prvních českých států, nás nutí být poctivými a slušnými občany a zůstat tak oporou naší krásné zemi. Zvony jsou Božími posly. I dnes slyšíme jejich zvuk. Tehdy zvěstovaly mír. Vítězství lásky. Synonymem slova mír je pokoj. A pokoj je láska. Všeobíjající láska Kristova. Přejme si, aby se rozezněly zvony. Zvony lásky v našich srdcích.

Jiří Vymětalík

ZPRÁVY

Smutná zpráva

V úterý 1. listopadu ukončila svou pozemskou pout' naše sestra ve službě Helena Kyselová, farářka, která působila v náboženských obcích Čachovice, Benátky nad Jizerou, Česká Skalice, Česká Lípa, Nový Bor a Chlumeck nad Cidlinou. Rozloučení se sestrou farářkou se konalo 8. listopadu v Mnichově Hradišti.

(red)

Blahopřání

13. listopadu se dožívá bratr farář ThMgr. Lumír Čmerda 81 let. Je to málo? Je to hodně? To je skutečně otázka. Někteří lidé v tomto věku jsou staří, nemohoucí a někteří dokonce již nejsou. Kde je tedy kritérium stáří? Bratr farář není činný pouze jako duchovní, ale je to malíř, který před 14 dny otevřel překrásnou výstavu svých obrazů. V čase normalizace byl několik měsíců spirituálem koleje a vnesl mezi nás bohoslovce atmosféru laskavosti. Je pravdou, že ho velice brzy odvolali. To však nemění nic na tom, že byl spirituálem, na kterého se vzpomíná. Pak byl mocným tehdejšího světa poslán mimo duchovenskou službu a teprve rok 1989 mu dal možnost se opět vrátit. Jeho činnost v chrámu sv. Mikuláše naplnila kostel, přinesla nového ducha do starých praktik. O krásách koncertů není třeba hovořit. Zůstává pouze říct: „Děkujeme.“

Jan Hradil

Inzerce

Pronájem nebytového prostoru v přízemí farního domu a bytu ve třetím patře.

Výborně umístěný obchodní prostor 2+kk (45 m²) v přízemí domu ve Vratislavově ulici, Praha 2 - Vyšehrad. Lokalita nedaleko Vyšeh-

Kalendář pražské diecéze si můžete objednat na adrese: Pražská diecéze, V Tišíně 3, Praha 6, 160 00, nebo e-mailem: milena.bohatova@seznam.cz
Cena kalendáře je 80 Kč včetně poštovného.

radu a Výtoně. Jedná se o 2 místnosti a sociální zázemí. Obchodní prostory mají výlohu do ulice, podomluvě je možnost využít zahrádku ve vnitrobloku domu. Prostory jsou vhodné pro obchod s biopotravinami, klidnou kavárnu či čajovnu, galerii, květinářství a podobně. Volné ihned.

Byt 2+kk ve 3. poschodí sborového domu ve Vratislavově ulici bude ke komerčnímu pronájmu volný od 1. února 2012.

Kontakt: tel. 604 113 989

Za radu starších náboženské obce Praha 2-Vyšehrad

Marika Paulíková, farářka

Rosou a prachem

Na setkání s básníkem a prozaikem, Miroslavem Matoušem zve též náboženská obec v Praze-Horních Počernicích. Literární večer se uskuteční 16. listopadu od 17 hodin. Autor zde představí své nově doplněné vzpomínkové memoáry.

Místo konání: Sbor dr. Karla Farského v Horních Počernicích, Náchodská 382.

František Brynych

Divadlo Mana

Divadlo MANA a náboženská obec Praha 10-Vršovice (Moskevská 34) zvou v úterý 22. listopadu od 19.30 hodin do velkého sálu divadla na

představení VÝPRODEJ. Herecká dvojice komiků Oldřich Kaiser a Jiří Lábus v unikátním autorském projektu pro Divadlo MANA. Benefiční představení ve prospěch obnovy divadla.

Prodej vstupenek: webticket.cz nebo na e-mailu: rezervace@divadlo-mana.cz.; též osobně v úředních hodinách farní kanceláře.

(red)

Cestování po východě

Zajímavé postřehy z cest po bývalých republikách Sovětského svazu cestovatelky a fotografky Veroniky Souralové můžete spolu s námi ocenit 14. listopadu od 16 h v Husově sboru v Českém Dubu (Na Žižkově 112).

(red)

Na "čaj o páté" do Hradce

Krajem slunce a olivovníků. Srdečně zveme do Hradce Králové na vyprávění Radima Panenky o cestě po italském Garganu s promítáním. Setkání se koná 14. listopadu od 17 h v zasedací místnosti DR, Ambrožova 728.

(red)

Koncerty u sv. Mikuláše

* 15. 11. - 17 hodin
Bach, Händel, Purcell
M. Pšenička - varhany,
Z. Šedivý - trubka,
J. Šedivý - trubka
* 16. 11. - 17 hodin
Bach, Händel, Vivaldi
M. Lopuchovský - flétna,
J. Popelka - varhany
* 17. 11. - 17 hodin
Mozart, Händel, Franck
PRAGUE MOZART TRIO,
Y. Škvárová - mezzosoprán
* 18. 11. - 17 hodin
Bach, Mozart, Dvořák
J. Jonášová - soprán,
B. Rabas - varhany
* 18. 11. - 20 hodin
Mozart, Gershwin, Dvořák
Consortium Pragense Orchestra,
Š. Heřmánková - soprán,
M. Laštovka - trubka
* 19. 11. - 17 hodin
Vivaldi, Schubert, Albinoni,
B. Rabas - varhany,
M. Kejmar - trubka
* 19. 11. - 20 hodin
Mozart, Gershwin, Dvořák
Consortium Pragense Orchestra,
Š. Heřmánková - soprán,
M. Laštovka - trubka
* 20. 11. - 17 hodin
Haydn, Mozart, Beethoven
STRING TRIO PRAGA

ZEKUMENY

POKLES POČTU KNĚŽÍ VE ŠVÝCARSKU

Počet římskokatolických kněží ve Švýcarsku klesl v letech 1970–2009 o polovinu. Také počet křtů a svátostí manželství je menší. Průměrně pečuje jeden kněz o 2000 duší. Pro srovnání: v Africe má římskokatolický kněz na starosti 7000 věřících a v Jižní Americe 10000. Průměrný věk švýcarských kněží je 65 let.

SVĚTOVÝ DEN ÉTOS V HUDEBNÍM PŘEVODĚNÍ

Letos 13. října se konala v Berlíně premiéra skladby pro sbor a orchestr Světový étos v provedení berlínských filharmonií. Anglický skladatel Jonathan Harwey (nar. 1939) napsal toto dílo z pověření Nadace Světový étos. Obsahem je to, co má šest velkých světových náboženství rozdílného a jejich odpovědnost za mír. Spojovací texty pocházejí od známého teologa Hanse Künga, který je také autorem libreta. Na provedení skladby se podílely též berlínský rozhlasový sbor a dětský sbor.

MLADÍ KOPTOVÉ ODCHÁZEJÍ Z VLASTI

Spousta mladých, zvláště vzdělaných koptských křesťanů v Egyptě neočekává po arabském povstání a svržení samovládcy Mubarakem nic dobrého. Už sto tisíc jich opustilo zemi.

MEŠITY VE FRANCII

Ve Francii se v posledních dvaceti letech počet muslimských mešit zdvojnásobil a blíží se číslu 2000. Prezident islámské rady pro Francii se domnívá, že pro náboženský život je třeba tří tisíc mešit.

Z týdeníku *Christ in der Gegenwart*
přeložil Z.S.

V AFGHÁNISTÁNU NEZŮSTALY ŽÁDNÉ KŘESŤANSKÉ KOSTELY

Ministerstvo zahraničí Spojených států amerických uvádí, že v Afghánistánu není žádný křesťanský kostel otevřený pro veřejnost. Nejsou tam ani žádné křesťanské školy.

Ministerstvo zahraničí potvrdilo, že Afghánistán zakouší omezování náboženské svobody především v posledních deseti letech, od doby, kdy na tamějším území operuje americká armáda. Poslední známý křesťanský kostel byl zbořen v loňském roce.

Res Claritatis

ŘÍMSKOKATOLÍČTÍ BISKUPOVÉ USA SE OBÁVAJÍ

O NÁBOŽENSKOU SVOBODU V ZEMI;
SVÉ PŘIPOMÍNKY SHRNULI DO ŠESTI OKRUHŮ

Některé nedávné „závažné útoky na náboženskou svobodu“ jsou „neblahým potvrzením“ obav, které vedly americké římskokatolické biskupy k založení zvláštní komise pro monitorování náboženské svobody ve Spojených státech. Oznámil to minulý týden William E. Lori na půdě Sněmovny reprezentantů při setkání s parlamentní komisí pro spravedlnost. Vyjmenoval přitom šest okruhů, které vzbuzují mezi biskupy určité obavy.

Mezi šest okruhů patří:

1. Kontroverzní nařízení ministerstva zdravotnictví (Hhs), které zavazuje všechny soukromé pojišťovny, aby hradily chirurgickou sterilizaci a antikoncepci jako prevenci pro ženy.
2. Stejně ministerstvo chce dále uložit Službě pro migranty při biskupské konferenci USA (Mrs) povinnost poskytovat tzv. služby reprodukčního zdraví, tedy interrupce a antikoncepci pod postihem ukončení státní podpory.
3. Státní departament rovněž ukládá všem humanitárním organizacím, které se zasazují v oblasti prevence proti AIDS, aby distribuovaly prezervativy.
4. Další z okruhů, kde biskupové vidí ohrožení náboženské svobody, jsou: Rozhodnutí Washingtonského ministerstva spravedlnosti nechránit ústavnost zákona z roku 1996 o manželství jakožto přirozeném spojení muže a ženy. (DOMA).
5. Dalším útokem na náboženskou svobodu je vyjádření téhož ministerstva, které napadlo tzv. „profesní výjimku“, jež na základě prvního dodatku Ústavy Spojených států umožňuje církevním institucím vybírat si personál podle kritérií vyplývajících z náboženského přesvědčení.
6. V této souvislosti Lori na půdě amerického parlamentu poukázal také na situaci v několika amerických státech, kde bylo legalizováno homosexuální soužití a kde římskokatolické organizace odmítají svěřovat děti do adopce takovýmto párom, čímž se vystavují postihům, které mohou vést až ke zrušení těchto institucí.

Podobně jsou ve Spojených státech postihováni státní úředníci, kteří nechtějí mít účast na obřadech uzavírání homosexuálních forem soužití, uvedl také americký římskokatolický biskup ve Sněmovně reprezentantů. Představitel biskupské konference dále navrhl, aby k zajištění náboženské svobody církevních institucí i svobody svědomí pracovníků ve zdravotnictví a zaměstnanců církevních institucí byla přijata patřičná opatření.

RaVat

Roční předplatné na rok 2011 činí 364 Kč.
Číslo účtu: 43-3856220207/0100

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Podobenství o hřivnách

Seřad'te věty příběhu ve správném pořadí a získáte písmena do tajenky.

1. Pán se vrátil a nastalo účtování. (E)
2. Zavolał si své služebníky. (D)
3. Pán se velice zlobil. (D)
4. Svěřil jim svůj majetek. (O)
5. Každý mu řekl, kolik hřiven získal. (M)
6. „Pane, bál jsem se, abych o tvé peníze nepřišel, proto jsem je raději zakopal.“ (I)
7. „Jsi líný!“ (Á)
8. Jeden muž se chystal na cestu. (K)
9. Řekl: „Nad málem jste byli věrní, získáte teď mnohem víc.“ (P)
10. Každému dal podle jeho schopností. (M)
11. Třetí služebník řekl: (Ř)
12. „Měl jsi je dát aspoň peněžníkům, abys získal úrok.“ (N)
13. Jednomu dal pět hřiven, druhému dvě, třetímu jednu. (Á)
14. Ten, který dostal pět hřiven, začal s nimi podnikat a získal dalších pět. (B)
15. Vzal mu hřivnu a dal ji tomu, který měl nyní deset. (O)
16. Ten, který dostal dvě, získal další dvě. (U)
17. Ten, který dostal jednu, zakopal ji do země. (D)
18. Pán prvního i druhého služebníka pochválil. (U)

(Řešení z minulého čísla: Bďte tedy, protože neznáte den ani hodinu.)

Jana Krajčřířková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčřířková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@csh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9